

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 57 0 Ps 122765 22 Rev
Banjaluka, 08.06.2023. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Biljane Tomić, kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Biljane Majkić Marinković, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca E.o. d.d. S., zastupan po advokatskom društvu M.M.P. Podružnica M., protiv tuženog JP Putevi Republike Srpske, d.o.o. Banjaluka, radi isplate, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 122765 21 Pž 2 od 28.02.2022. godine, na sjednici održanoj dana 08.06.2023. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 122765 21 Ps 2 od 15.11.2021. godine, obavezan je tuženi da tužiocu isplati iznos od 15.693,71 KM sa kamatom od 17.01.2014. godine do isplate i troškove postupka 4.026,00 KM, a preko dosuđenog iznosa zahtjev tužioca je odbijen.

Drugostepenom presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 122765 21 Pž 2 od 28.02.2022. godine žalba tuženog je usvojena, preinačena je presuda Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 122765 21 Ps 2 od 15.11.2021. godine tako što je odbijen zahtjev tužioca E.o. d.d. S. da mu tuženi JP „Putevi Republike Srpske“ d.o.o. Banjaluka isplati na ime regresnog duga iznos od 15.693,71 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 17.01.2014. godine, kao i zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 4.026,00 KM.

Obavezan je tužilac isplatiti tuženom troškove postupka u iznosu od 1.000,00 KM u roku od 15 dana, a preko ovog iznosa zahtjev je odbijen.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužilac iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tuženi predlaže da se revizija odbaci.

Revizija nije dozvoljena.

Odredbom člana 237. stav 2., 3. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS", br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 - u daljem tekstu ZPP) je propisano, da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM (stav 2.).

U slučajevima u kojima revizija nije dozvoljena prema odredbama stava 2. ovoga člana, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostepene presude, ako odluka o sporu zavisi od rješenja nekog materijalno pravnog ili procesno pravnog pitanja, važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a naročito, pod uslovima propisanim u tačkama od 1. do 3. (stav 3.).

Kada je tužbeni zahtjev izražen u novcu, kao vrijednost predmeta spora uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP), dok se kamata, ugovorna kazna i ostala sporedna potraživanja ne uzimaju u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (316. stav 3. ZPP).

Tužilac pobija drugostepenu presudu kojom je odbijen njegov zahtjev za isplatu iznosa od 15.693,71 KM sa zakonskom zateznom kamatom, što je i vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude, koji ne prelazi iznos od 50.000,00 KM, pa revizija nije dozvoljena saglasno odredbi člana 237. stav 2. ZPP.

Tužilac se poziva na odredbu člana 237. stav 3. i 4. ZPP i predlaže da se o reviziji meritorno odluči navodeći da odluka o reviziji zavisi od rješenja pravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, koje glasi: u kom roku zastarjeva potraživanje osiguravača prema štetniku, s naslova iznosa koje je isplatio svom osiguraniku kao oštećenom po osnovu ugovora o kasko osiguranju motornog vozila.

Revident ukazuje da je Viši privredni sud u Banjaluci u odnosu na konkretnu parnicu, o istom pitanju zauzeo različito stanovište u presudi broj 57 0 Mals 128122 20 Pž od 26.11.2020. godine (da se treba primjeniti opšti zastarni rok), kakvo stanovište je zauzeto i u odlukama Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 43 0 Mal 011940 12 Rev i broj 65 0 Ps 040370 16 Rev.

Ovakvi navodi revidenta nisu dovoljni da bi sud odlučio o inače nedozvoljenoj reviziji.

U pogledu pravnog pitanja koje se postavlja, revident ne objašnjava zašto bi to pitanje bilo važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, što je prvi i osnovni uslov za dozvoljavanje revizije (a ne da je to pitanje važno samo za rješavanje konkretne pravne stvari), niti se u reviziji dokazuje da ima veliki broj postupaka u kojima je važno riješiti navedeno pravno pitanje, pa proizlazi da revizija nije sačinjena saglasno odredbi člana 237. stav 4. ZPP, slijedom čega nisu ispunjeni uslovi da se o predmetnoj reviziji raspravlja ni primjenom odredbe člana 237. stav 3. i 4. ZPP.

Pored toga, o pitanju koje revident postavlja ovaj sud se izjasnio u brojnim odlukama, a pobijana odluka nije suprotna stanovištu ovog suda.

Revizija ukazuje na različitu sudsku praksu jednog drugostepenog suda (Višeg privrednog suda u Banjaluci), a ne više drugostepenih sudova.

Okolnost da o određenom pravnom pitanju postoji različita praksa istog drugostepenog suda nije razlog za dozvoljavanje revizije, jer se taj slučaj ne može podvesti pod odredbu člana 237. stav 3. tačka 1. ZPP.

Naime, ujednačavanje prakse istog drugostepenog suda vrši se na sjednici građanskog odjeljenja tog suda shodno odredbi člana 54. Zakona o sudovima Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 37/12, 44/15 i 100/17) i člana 18. stav 2. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 9/14).

Pored toga, postojanje protivrječnih sudskih odluka u okviru istog suda (u konkretnom slučaju Višeg privrednog suda u Banjaluci) u pogledu istog ili sličnog činjeničnog i pravnog pitanja ne dovodi nužno do povrede principa pravne sigurnosti kao neodvojivog elementa prava na pravično suđenje, ukoliko takvim postojanjem nisu stvorene duboke i dugoročne razlike u praksi jednog suda, odnosno kontinuirana nesigurnost, za šta tužilac u konkretnom slučaju nije predočio dokaze.

Pozivanje revizije na drugačije pravno stanovište o navedenom pitanju, zauzeto u odlukama Vrhovnog suda Federacije BiH u predmetu broj 43 0 Mal 011940 12 Rev i broj 65 0 Ps 040370 16 Rev, nije razlog da se revizija dozvoli, jer shodno odredbi člana 238. ZPP, o reviziji odlučuje Vrhovni sud Republike Srpske, koji je revizijski sud koji ima u vidu odredba člana 237. stav 3. tačka b) ZPP.

Proizlazi da tužilac nije zadovoljan na koji način je drugostepeni sud primjenio materijalno pravo, što se svodi na kritiku činjeničnih i pravnih zaključaka drugostepenog suda vezano za konkretnu parnicu, što nije osnov za dozvoljavanje inače nedozvoljene revizije.

Zato je revizija odbačena kao nedozvoljena, na osnovu odredbe člana 247. stav 1. i 4. u vezi sa članom 237. stav 2. ZPP.

Predsjednik vijeća
Biljana Tomić

Za tačnost otppravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić